

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/13/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112221496
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6112221496.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s.r.o., IČO: 45535108, so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, zastúpeného právnym zástupcom SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., IČO: 36862711, so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Alexander Kasatkin, advokát a prokurista, proti odporcovi O. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v W. W., W. č. XXXX/XX, ktorého pobyt nie je známy, zastúpenému Tatianou Šimovou, pracovníčkou okresného súdu, ako opatrovníkom, za účasti HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, IČO: 42305675, so sídlom vo Zvolene, J. Bánika č. 2009/2, ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu, zastúpeného JUDr. Viliamom Glézlom, advokátom, so sídlom v Banskej Bystrici, Nemčianska č. 25, o zaplatenie 331,94 € s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 13C/226/2012-96 zo dňa 03.10.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu (tretí výrok) **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a** v tomto rozsahu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol (prvý výrok), rozhodol, že žiaden z účastníkom nemá právo na náhradu trov konania (druhý výrok) a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu právo na náhradu trov konania nepriznal (tretí výrok). Výrok o trovách konania vedľajšieho účastníka odôvodnil okresný súd len tým, že „náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nepriznal, pretože jeho vyjadrenie vo veci bolo len vo všeobecnej rovine s poukazom na rozhodnutie vnútroštátnych, resp. medzinárodných súdov, ktoré sú vo všeobecnosti známe a preto súd takéto trovy konania považoval za neúčelne vynaložené“. Nepriznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neoprel okresný súd o žiadne konkrétne zákonné ustanovenie.

Proti rozsudku okresného súdu v časti výroku o nepriznaní náhrady trov konania (tretí výrok) podal vedľajší účastník včas odvolanie. Navrhol zrušenie napadnutého výroku a vrátenie veci okresnému súdu v tomto rozsahu na ďalšie konanie, resp. zmenu napadnutého výroku rozsudku okresného súdu v zmysle priznania náhrady trov konania pred okresným súdom ako aj trov odvolacieho konania. V odvolaní poukázal na nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozsudku okresného súdu vo vzťahu k napadnutému výroku; považoval odôvodnenie napadnutého výroku za nedostatočné; okresný súd podľa neho neuviedol, čo konkrétne jeho vyjadrenie obsahuje, aké boli spomínané známe súdne rozhodnutia, prečo uvedené rozhodnutia možno považovať za všeobecne známe a najmä aké skutočnosti relevantné pre prejednávajúcu vec možno z ich obsahu vyvodiť. Vyjadril aj názor, že jeho vyjadrenie vo veci nebolo len všeobecného charakteru, ale práve jeho kvalifikované vyjadrenie obsahovalo tvrdenie, že navrhovateľ neuniesol dôkazné bremeno, resp. úvahu či došlo k porušeniu zmluvných povinností zo strany odporcu. Na týchto skutočnostiach založil svoje rozhodnutie aj okresný súd. Okrem toho vo svojom vyjadrení vzniesol aj námietku premlčania uplatneného nároku, pri ktorej vychádzal z konkrétnej splatnosti navrhovateľom predloženej faktúry a presného výpočtu začiatku a márneho ukončenia

plynutia premlčacej doby. Z uvedeného bolo podľa vedľajšieho účastníka zrejmé, že jeho vyjadrenie nebolo len všeobecné.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku potvrdiť. Poukázal na absenciu súhlasu odporcu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania a neúčelnosť vynaložených trov konania vedľajšieho účastníka.

Odporca sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a napadnutý výrok rozsudku okresného súdu o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil v tomto rozsahu okresnému súdu na ďalšie konanie.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. súd rozhodnutie zruší, len ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že návrhom na začatie konania sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal zaplata sumy 331,94 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 331,94 € od 12.09.2009 do zaplata a náhrady trov konania z titulu zmluvnej pokuty podľa zmluvy o pripojení. V priebehu konania doručil vedľajší účastník okresnému súdu písomné podanie, ktorým oznámil svoj vstup do konania na strane odporcu. Vo vyjadrení k návrhu navrhovateľa vedľajší účastník poukázal na to, že navrhovateľ nepredložil žiaden listinný dôkaz o uzavretí dohody o zmluvnej pokute medzi účastníkmi konania, nie je preto zrejmé na aké prípady porušenia zmluvných povinností sa vzťahovala a v akej výške bola dojednaná; vedľajší účastník dospel k záveru, že dôkazné bremeno na preukázanie týchto skutočností zaťažuje navrhovateľa a v dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je zamietnutie návrhu; v ďalšej časti vyjadrenia sa vedľajší účastník zaoberal analýzou spotrebiteľského vzťahu založeného zmluvou o pripojení a poukázal na povinnosť okresného súdu zaoberať sa existenciou neprijateľných zmluvných podmienok v spornej zmluve o pripojení; ďalej vedľajší účastník vzniesol odôvodnenú námietku premlčania návrhom uplatneného nároku; v závere vyjadrenia urobil vedľajší účastník procesné návrhy a uplatnil trovy konania. Následne okresný súd o návrhu navrhovateľa rozhodol napadnutým rozsudkom; z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že zamietnutie návrhu navrhovateľa okresný súd oprel o neunesenie dôkazného bremena navrhovateľa na preukázanie porušenie konkrétnej povinnosti zo strany odporcu zabezpečenej zmluvnou pokutou ako aj o skutočnosť, že návrhu by nebolo možné vyhovieť aj v prípade unesenia dôkazného bremena, pretože dojednania o zmluvnej pokute boli už viacerými súdmi vyhlásené za neprijateľné zmluvné podmienky.

V prejednávanej veci je zrejmé, že predmetom konania bol nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Vedľajší účastník je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov. Účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. nastávajú okamihom doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu; výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane nie je potrebný; prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania súd z vlastnej iniciatívy neskúma; dôvodom nepripustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania je len výslovný nesúhlas podporovaného účastníka, ktorý tento oznámi súdu po doručení oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania; následný súhlas podporovaného účastníka sa vyžaduje len vo vzťahu ku konkrétnym procesným úkonom vedľajšieho účastníka, ktoré v konaní vykoná (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05.02.2013). Z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. vyplýva samostatné procesné postavenie vedľajšieho účastníka v konaní porovnateľné s postavením účastníka konania vo vzťahu k procesným právam a procesným povinnosťami. Zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku nevyplýva nemožnosť vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov; pri rozhodovaní o trovách konania vedľajšieho účastníka posudzuje súd len účelnosť ich vynaloženia. Vedľajšiemu účastníkovi môže byť

priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Súd je povinný každé svoje rozhodnutie náležite odôvodniť; z odôvodnenia musí byť dostatočne zrejmé, na základe čoho súd dospel k rozhodnutiu formulovanému vo výrokovvej časti; nestačí len odkazovať na určité zákonné ustanovenia; úlohou súdu je vysvetliť účastníkom konania ako relevantné právne normy aplikoval na posudzovaný prípad; toto vysvetlenie má byť pokiaľ možno stručné, ale najmä logické a zrozumiteľné. Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu však vo vzťahu k odôvodneniu napadnutého výroku o trovách konania nie je zrejmé a zrozumiteľné ako okresný súd dospel k rozhodnutiu o trovách konania vedľajšieho účastníka formulovanému vo výroku napadnutého rozsudku. Podľa odvolacieho súdu len všeobecné poukázanie na „všeobecnú rovinu“ vyjadrenia vedľajšieho účastníka k návrhu a na „všeobecnú známosť“ citovaných rozhodnutí vnútroštátnych a medzinárodných súdov bez citácie konkrétneho zákonného ustanovenia, aplikáciou ktorého pristúpil okresný súd k takému rozhodnutiu, nespĺňa náležitosti riadneho odôvodnenia akéhokoľvek súdneho rozhodnutia (týmto spôsobom navyše okresný súd „odôvodnil“ len nepriznanie uplatnených trov konania za úkon právnych služieb spočívajúci vo vyjadrení k návrhu, žiadnym spôsobom však neodôvodnil nepriznanie uplatnených trov konania za úkon právnych služieb spočívajúci v prevzatí a príprave zastúpenia); nepreskúmateľnosť odôvodnenia napadnutého výroku rozsudku je zvýraznená skutočnosťou, že k zamietnutiu návrhu navrhovateľa zo strany okresného súdu došlo skutočne z dôvodu, ktorý uviedol vo svojom vyjadrení aj vedľajší účastník na strane odporcu (neunesenie dôkazného bremena); za situácie, keď okresný súd vo veci rozhodol na základe totožných argumentov, ktoré vo svojom vyjadrení použil aj vedľajší účastník, si teda nepriznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi podľa názoru odvolacieho súdu vyžadovalo špecifické odôvodnenie; keďže takéto odôvodnenie napadnutého výroku rozsudku okresného súdu absentuje, možno rozhodnutie okresného súdu v tomto smere označiť za arbitrárne (svojvoľné), ktoré odníma vedľajšiemu účastníkovi možnosť konať pred súdom, t.j. možnosť dozvedieť sa dôvody súdneho rozhodnutia a zväžiť svoj ďalší procesný postup v prípade nestotožnenia sa s týmito dôvodmi (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

Potvrdenie nepreskúmateľného výroku rozhodnutia okresného súdu by predstavovalo odňatie možnosti vedľajšieho účastníka konať pred súdom zo strany odvolacieho súdu, pretože by mu odňalo možnosť argumentovať proti skutočným dôvodom nepriznania trov (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/39/2011 zo dňa 26.01.2012); zmena napadnutého nepreskúmateľného výroku rozhodnutia okresného súdu by predstavovala porušenie princípu dvojinstančnosti občianskeho súdneho konania a súčasne odňatie možnosti navrhovateľa konať pred súdom v prípade priznania náhrady trov priamo odvolacím súdom (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/145/2004 zo dňa 01.11.2005); z uvedených dôvodov preto prichádzalo do úvahy len zrušenie napadnutého nepreskúmateľného výroku rozsudku okresného súdu.

Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý výrok rozsudku okresného súdu v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil v tomto rozsahu okresnému súdu na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní okresný súd uznesením (§ 167 ods. 1 O.s.p.) rozhodne o trovách konania vo vzťahu navrhovateľ a vedľajší účastník na strane odporcu; svoje rozhodnutie primeraným spôsobom stručne odôvodní v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p.).

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.